

Autorka	Agnieszka Osiecka
Tytuł	<i>Znajomi znajomych. Sztuka z piosenkami</i>
Wydawnictwo	„Dialog” 1987, nr 11-12, s. 5-45.
Miejsce i rok wydania	Warszawa 1987
Gatunek	Dramat obyczajowy, muzyczny
Słowa kluczowe	elita, bieda, marzenia, miłość, młodzież, pieniądze
Wątki obyczajowe	„polowanie” na bogatego partnera/bogatą partnerkę, utrzymanka/utrzymanek, trójkąty miłosne, biseksualizm i homoseksualizm
Realizacje	15.06.1991, Teatr Miejski w Gdyni, reż. Ryszard Major

Uwagi: piosenki pełnią funkcję przede wszystkim ilustracyjną (tzn. nie wpływają na przebieg akcji, nie wnoszą nowych treści).

Głównymi bohaterami sztuki są Edyta i Wojtek – zarówno dziewczyna, jak i chłopak mieszkają w Ożarach Śląskich, jednak początkowo nie znają się. Oboje marzą o lepszym życiu, innym niż ich naznaczona biedą szara codzienność. Oboje postanawiają zrealizować swoje marzenie, uwodząc kogoś zamożnego i „ustawionego”.

Akcja rozpoczyna się w nędznym barze, gdzie Edyta podaje piwo (w lokalu poza piwem nic innego nie ma, ale nawet piwo się w pewnym momencie kończy); do baru kolejno przychodzą: Adaś, porządny i dobry mężczyzna, z zawodu fryzjer, zakochany w Edycie bez wzajemności, proponuje dziewczynie wspólną przyszłość; chłopaki z gangu motocyklowego, którzy atakują Edytę, ale w ostatniej chwili wycofują się, widząc wchodzącego do lokalu adwokata, zwanego Papugą; wreszcie zjawia się koleżanka Edyty, Baśka, która na przykładzie Papugi pokazuje Edycie, jak podrywać bogatych i starszych mężczyzn. Edyta pod jej namową postanawia zmienić swoje życie i wyjechać natychmiast do Trójmiasta. Tymczasem Wojtek spotyka przypadkowo na ulicy Krzysztofa, młodego artystę w szpanerskim samochodzie. Krzysztof przekonuje chłopaka, by pojechał z nim do Trójmiasta.

Następnie akcja przenosi się do Trójmiasta, a konkretnie do jednego z dobrych, sopockich lokali, gdzie trwa zamknięta impreza, na której bawią się zamożni prywatni przedsiębiorcy, artyści oraz ich partnerzy, m.in. żona i kochanka znanego reżysera, starszy partner Krzysztofa – malarz Mistrz, znajomy Edwarda Stachury – Poeta, Amerykanie polskiego pochodzenia Mr i Mrs Michigan (bogaci, starsi, bezdzietni), znana artystka Hanka

Blauth, młody psychiatra George. Edycie udaje się wejść dzięki protekcji jednego z gości poznanych w szatni lokalu, Wojtka wprowadza Krzysztof. Sceny zbiorowe (impreza w klubie i późniejszy wernisaż Hanki) mają charakter satyryczny i prześmiewczy, obnażają pustkę emocjonalną, materializm, bufonadę, oportunizm i swoiste okrucieństwo „elit”. Podczas przyjęcia pojawia się plotka, że Edyta jest dziewczyną z bogatego domu, która na stałe mieszka w Belgii, a w Polsce tylko bywa dla przyjemności. Niektóre kobiety z towarzystwa, dostrzegając w niej konkurencję (Edyta jest młoda i bardzo atrakcyjna) chcą się jej jak najszybciej pozbyć, z kolei niektórzy mężczyźni – bliżej poznać. Edyta wpada również w oko Wojtkowi. Pod koniec imprezy chłopak zabiera ją z lokalu i zaprowadza do mieszkania Krzysztofa (który musiał służbowo wyjechać), podając się za niego.

Młodzi ukrywają przed sobą swoją prawdziwą tożsamość – każde z nich jest przekonane, że „upolowało” świetną partię. W międzyczasie do mieszkania Krzysztofa zaglądają liczne osoby. Przychodzi m.in. przedsiębiorca Eddie w imieniu Mr Michigana – proponuje Edycie, aby wyjechała z państwem Michigan na ok. półtora roku do USA i urodziła im dziecko, za co otrzyma od nich 4 tys. dolarów. Podczas nieobecności Edyty w mieszkaniu Wojtek przegląda torbę dziewczyny i sprawdza jej dowód osobisty. Orientuje się, kim Edyta naprawdę jest, i wpada we wściekłość. Kiedy dziewczyna wraca, Wojtek robi jej wyrzuty – chłopak nie chce kontynuować znajomości i Edyta zaczyna się pakować. Młodzi jednak nie potrafią się rozstać i znów spędzają razem noc. Nazajutrz dla zabawy Wojtek obrysowuje kontury Edyty na żaglu do windsurfingu. Dziewczyna – wbrew protestom Wojtka, który obawia się, że w ten sposób wyda się jego prawdziwa tożsamość – bierze ten żagiel, by pokazać go na odbywającym się tego dnia wernisażu Hanki jako nową formę sztuki. Podczas wernisażu Edyta dowiadyuje się, że Wojtek podszywał się pod Krzysztofa. Pomimo tej informacji wraca do mieszkania i całuje Wojtka, a następnie wspólnie śpiewają finał sztuki, piosenkę o sile i wadze miłości w życiu *Jeżeli [miłość] jest*.

Oprac. Agata Łuksza